

ზოგჯერ მოსახლეობის შშ პროცენტი გადამ-
ყიდვებისაგან ყიდულობს სამრეწველო
პროდუქციას.

გაზეთიზიდას

ნახ. მ. აბაშიძისა

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ISSN 0132-6015

19-84

საქართველო

აიფულის კოვკი

მან- ჩაქარი

ფულზე სული მისდის,
ყველაფერზე მიდის!..
ამანათით მოსდის
ყოველგვარი მოდის!..

ყიდულობს და ყიდის,
ყიდულობს და ყიდის:
მანქანას და ნამუსს,
ავეჯსა და სინდისს!..

არ აწუხებს ხათრი,
არც შიში და რიდი!..
ცხრა მთის იქით მიდის,
ცხრა ზღვის იქით მიდის!..

არც მეგზური უნდა,
არც სჭირდება ვიდი!..
ბიჭო, აი, ვიდი! —
ბრალი ვიდევს დიდი! —

ჩრდილს აყენებ მამულს,
ერის სახელს ყიდი!..
არ შეგერჩება, არა,
მგზავრობანი მშვიდი!

სამართალი გეძებს —
მომართული მშვილდი!
წლებს დაითვლი მწარეს,
დღემდე ფულს რომ თვლიდი!

ნოდარ შამანაძე

უსიტყვოდ

კახი. როგელსას ანდაზები უყვარდა

უშანგ დიმიტრის ძე პაპუნაშვილი იმით იყო ცნობილი, რომ სიტყვას არ დაასველებდა, ანდაზა არ მიეყოლებინა. მისი მთავარი, სეფენდაზა: „კაცი უნდა სერსი იყოს, გაჰქონდეს და გამოჰქონდეს“ ხომ მუდამ პირზე ეკერა და ეს ანდაზაც ალბათ უშანგის შინაგან ბუნებასაც გამოხატავდა, რადგან მისი ცხოვრების დევიზი მუდამ ის იყო, რომ საზოგადოებისათვის რაც შეიძლება მეტი წაეგლიჯა და ცოტა მიეცა.

უშანგ პაპუნაშვილს მეორე ცნობილი ანდაზა — „სადაც არა სჯობს, გავილა სჯობს“ — მუდამ ასოვდა; ამიტომ იყო, რომ ამ 44 წლის კაცს უამრავი დაწესებულება და ორგანიზაცია გამოეცვალა. დაიწყებდა მუშაობას, წინამუშევრება ცოტა ხანს და თუ

მისთვის სარფიანი არ იყო, უმალ სხვა სამუშაოზე მოწყობისათვის ზრუნავდა, თან მის საგუნებო ანდაზასაც იმეორებდა: „დაგჭედავენ და მერე იძახე, არ ვარ აქლემი“.

უკანასკნელად სამსახურში უ. პაპუნაშვილი 1983 წლის 23 სექტემბერს გაფორმდა. მან ამჯერად მუშაობა დაიწყო თბილისის რკინიგზის ფოსტამტში ამანათების გამცილებელ-ოპერატორად.

„კარგი დასაწყისი საქმის ნახევარია“, — ჩაიანდაზა უშანგმა მუშაობის დაწყების პირველ დღეს და საქმიანობას, როგორც სწავლობდა, მოჩვენებითი გულმოდგინებით შეუდგა, რათა უფროსების ნდობა დაემსახურებინა.

„დროზე მთესველი დროზე მოიშვის“, — გაიფიქრა უ. პაპუნაშვილმა და გასუ-

ლი წლის 29 დეკემბერს მოქმედებას შეუდგა.

იმ დღეს მან თბილისის ფოსტამტში მირღო ანა-ნათები. მისი დასახელება ჩაებარებინა №41 საფოსტო განყოფილებისათვის. ამანათების მიღებისას მან თვალი დაადგა ამანათ №4185-ს, რომელსაც ქ. მოსკოვიდან გზავნიდა მოქ. რ. წულუკიძე.

— ძმაკაც! — შეესმა ანა უშანგი ფოსტამტის ამანათების ვადამტანი ავტომანქანის მძღოლს, — ხომ გავიგონია ანდაზა: „კაცი კაციო, ღობე ქაცვიოაო“! შოდა, ეს მანქანა ავტო, სახინკლესთან გააჩერე, ამ ამანათების ჩაებარებას მერეც მოვაწერებთ. ახალი ღული და ხინკალი ნამდვილად მოგვიხდება. შა, რას იტყვი?

— ჩემმა მშემ, კარგი წინადადებაა. რაც შეეხება ანდაზას, ანდაზითვე გიპასუხებ: „კაცს კაცობა უნდა, თორემ უღვაწი კატასაც კი აქვსო“.

— ბიჭოს, შენ ჩემი საგუნებო კაცი ყოფილხარ. აბა, ესეც დაიმასსოვრე: „კაცმა კაცისა თქვას და საქმემ თავისიო“, — აბა, შენ რიგი დაიკავე, მე ახლავე დავბრუნდები!

უშანგი სწრაფად ავიდა მანქანაში. სწრაფადვე მოძებნა წინასწარ შეგულიანებული ამანათი №4185, დანით თავი მოხერხებულად ახადა, საიდანაც ამოიღო 4 წყვილი ბავშვის პიჯამო, 6 წყვილი ფოსტალები, ბავშვის 2 შარვალი, 2 წყვილი კაბა, 4 წყვილი ფეხსაცმელი, ქალის გარნიტური და სხვ. სულ 299 მანეთად ღირებული სამრეწველო საქონელი. შემდეგ ჯიბიდან ამოიღო წინასწარ მომზადებული მახათი და ნემსი და ამანათზე გადაკრული ტილო ისე ოსტატურად გაეკრა, რომ ეშმაკიც ვერაფერს შეატყობდა; ამანათი თუ გახსნილი იყო. ნაქურდალი ნივთები ასევე წინასწარ მომარჯვებულ ტომარაში ჩაყარა და კუთხეში მიადგო, სახინკლეში შევიდა; მძღოლს მხარზე ხელი დაჰკრა:

— შა, როგორაა, ძმაო-ჯან, ის... „ეძიებდეს და შპოვებდეს“. აბა, ეს კათხა ღული მომწოდე!..

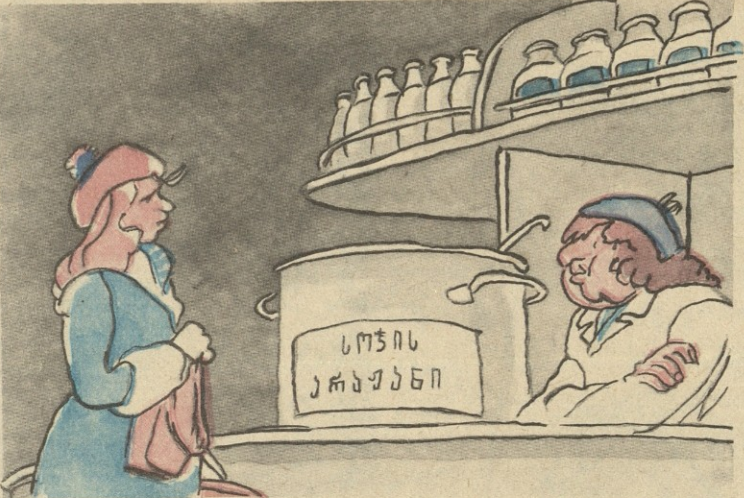
ნათქვამია: „მადა ჭამაში მოდისო“ და პირველი წარმატებით გაღადებულმა და ფრთხილად ანა-ნათების გამცილებელ-ოპერატორმა უშანგ პაპუნა-

შვილმა ლენინგრადიდან გამოგზავნილ ე. ბაბაევის №332 ამანათს დაადგა თვალი, შემდეგ მოსკოვიდან ავეტისოვის მიერ გამოგზავნილ ამანათ №176/1-ზე გადაინაცვლა. ამანათებს აცარიელებდა და თან აჩემებულ ანდაზას სწირად იმეორებდა: „ცხვირს რომ დაისველებ, ლოყებიც თან მიჰყვებაო“. ორიოდე ამანათიდან 1000 მანეთელი ღირებული საქონელი ამოიღო. შემდეგ მას №535 ამანათიც მიაყოლა, საიდანაც ამოიღო მამაკაცის 2 წყვილი ფეხსაცმელი, 2 წყვილი ქალის ხალათი, სპორტული კოსტიუმები ზედ მიაყოლა. ამჯერად სულ 189 მანეთის საქონელი მიითვისა. შემდეგ რიგი სხვაზე მიდგა. როდესაც №331 ამანათი გახსნა, ანდაზების მოყვარულ კაცს პირკატა ეცა. ერთხანს გაწბილებული, პირგამეხებულები დასცქეროდა გახსნილ ამანათს, რომელშიც ჩვილი ბავშვის თეთრეულის კომპლექტი იყო ჩაწყობილი. რას ვიზამთ: „კრავის თავს მოველოდი და ძაღლის თავი გამოგორდაო, სწორედ ისეა, ამასაც არა უშავს!“ ის იყო, ამანათიდან ბავშვის კომპლექტი ამოიღო, რომ მასში სხვა ძვირფასი ნივთებიც აღმოჩნდა. — აი, მესმის, ახლა კი მჯერა ანდაზისა: „კურდღლის კვალი დათუთან მივიყვანსო“. ანდაზების ოსტატმა ამ ამანათიდან 257 მანეთის საქონელი მოიპარა, ყველა ნაქურდალ ნივთს უმანგ პაპუნაშვილი ნავთლუღის ბაზარზე ასაღებდა.

კაცს, რომელსაც ანდაზები უყვარდა, ერთი ანდაზა მაინც დაავიწყდა: „ანაბარი მგელმაც იცისო“. მგელზე უარესი უმანგ პაპუნაშვილი კი ისე ვაგება მახეში, ვით ჩიტი — კაკანათში. იგი სამართალში მისცეს.

სახალხო სასამართლოს მიერ შეფარდებული სასჯელი — 4 წლით თავისუფლების აღკვეთა — უმანგ პაპუნაშვილს ეყოლა იმისათვის, რომ გონებიდან არ ამოუვარდეს და დაიხსომოს ერთი კარგი ქართული ანდაზა: „აპს ნუ იზამ და აპისა ნუ გაჟინაო“.

ჯაალ მახეშვილი, საქართველოს სსრ იუსტიციის სამინისტროს უფროსი კონსულტანტი.

— სანამ ონკანში წყალი არ წამოვა, არაუხანს ერთ გრამსაც არ გავყიდი!

ნაცვლელი

- მითბარ, ვინაა შენი მეგობარი, და გეტყვი, რა საერთო აქვს შენთან!
- მუშარი ჭურში დულს, ზოგი კაცი კი მთელი ცხოვრება ჭურში ზის და მაინც არ დულდება.
- კომპინატორმა გაიფიქრა: ზღვას კოვზით დავაშრობო და... კოვზი ნაცარში ჩაუვარდა.
- გამყიდველმა მყიდველს ხურდა არ დაუბრუნა, თავს კაპიკებზე რატომ იხურდავებო?
- სულელს ყველა სულელი ეგონა, თუმცა მათ შორის რამდენიმე ჭკვიანიც ერია.

ეთერ ფირცხალაძე

— მოხსნეს, მაგრამ სავარძელს ვერ ააგლიჯეს!

მისასალმებელი ინიციატივა

ცნობელთა შორის ავტორიტეტის ასამაღლებლად ზოპარკის დირექციამ ნადირთა მეფეს, ლომს, ამ უკანასკნელის მრავალი თხოვნის საფუძველზე, როგორც იქნა, გამოუყო კაბინეტი, — ტელეფონით, კონდიციონერთა და ფერადი ტელევიზორით. მეფე მაინც მეფეა!

განცხადება

ფეხბურთის გუნდს სასწრაფოდ ესაჭიროება მეკარე, ოთხი მცველი, სამი ნახევარმცველი და სამი თავდამსხმელი. კონკურსში გამარჯვებულები უზრუნველყოფილი იქნებიან კოლპერატული ბინებითა და ავტომანქანა „უივულებით“!

საზოგადოებრივი დამნაშავე

გამდუშვორებელმა არამზადამ დორე სილაძემ კვლავ ჩაიღინა მძიმე დანაშაული. ამჯერად მან უსირცხვილოდ მოიპარა შოპენის მეოთხე პრელუდიის ფინალი. დამნაშავე განაიარაღეს ნაქურდალის რეალიზაციის დროს.

მალხაზ ცოტაძე

კაკანათში

წლის მე-5 ნომერში რუბრიკით — „ბარათები ნიანგს“ — გამოქვეყნდა ზნაურის რაიონის სოფელ ბალთიდან გამოგზავნილი პატარა წერილი, რომელიც რედაქციას ატყობა-ნებდა:

„ზნაურის რაიონის სოფელ ლაშე-ბალთას შუაზე ყოფს მდინარე ჭურისხევი და აქეთა და იქითა მხარეს მცხოვრებ ნათესავ-მეზობლებს შეუბრალებლად გვაწორებს ერთმანეთს.

ძვირფასო ნიანგო! კარგი იქნებოდა რომ გვიშუამდგომლობდე ჩვენი რაიონის ხელმძღვანელობასთან და ერთ პატარა ხილს გავგიღებდნენ ამ მდინარეზე!“

წერილს ხელს აწერენ: პეპიევები, პლიევები, ვალიევები, ცხოვრებოვები.

მას შემდეგ ჭურისხევი ბევრმა წყალმა ჩაიარა, მაგრამ ბალთელთა წერილი დარჩა ალთას, საქმე კი — ბალთას. კაცისშვილს არ შეუწუხებია თავი არც ხილის აშენებისთვის, არც „ნიანგისთვის“ პასუხის გამოგზავნისთვის. პაპიევებმა, პლიევებმა, ვალიევებმა და ცხოვრებოვებმა, სამი წლის უშედეგოდ ლოდინის შემდეგ, კვლავ გამოგვიგზავნეს ბარათი, რათა ვუშუამდგომლოთ ადგილობრივ ხელმძღვანელობასთან, რათა მათი სამართლიანი მოთხოვნა დააკმაყოფილონ. იმედია, ზნაურის სახალხო დემუტატების რაისაბჭოს აღმასკომში ახლა მაინც იღებს ყურად ბალთელთა თხოვნას და აუშენებს მათ პატარა ხილს!

მე რომ ერთ-ერთი ყოვლად საჭირო, საკავშირო მნიშვნელობის საწარმო ვარ, ეს, მგონი, ყველამ იცის, მაგრამ ბევრმა არ იცის ჩემი გასაჭირი: 1979 წელს დაიწყეს ჩემი ახალი კომპლექსის მშენებლობა, რისთვისაც უხვად მომყარეს სხვადასხვა სახის იმპორტული დანადგარები. ჩემდა სავალალოდ, მშენებელ-მემონტაჟეთა დაუდევრობით, უყურადღებობით, შინაურმაც და გარეულმაც თანდათან, ჩუმ-ჩუმად და ნელა-ნელა სადღაც გააუჩინარეს და გაანიავეს ამ ძვირადღირებული დანადგარებისა და მოწყობილობების ზოგიერთი ნაწილები. დეტალები აკლია ოთხმოცდაექვს ცალ ქიმიურ და ტემპერატურის მარეგულირებელ კარადას, ექვს ნაცვივარს, ას ორმოცდაათ ცალ საკონტროლო-საზომ

თხოვნა-კლთას, საქმე-ბალთას!

ტაგანგელის გიოკომბინატის ჩივილი

გორის რაიონის სოფელ ხიდისთავიდან გვწერდნენ, რომ კლუბი მწყობრიდან გამოსული და შესაკეთებელია, არ მუშაობს აბანო, რკინიგზის ხაზთან დანგრეულია ბაქანი, ხშირად ითიმება სინათლე, ირღვევა ავტობუსების მოძრაობის გრაფიკი...

აღნიშნული წერილი ზომების მისაღებად გადაეგზავნა სახალხო დემუტატების გორის რაიონული საბჭოს აღმასკომს, საიდანაც გვატყობინებენ:

„სახოფლო კლუბი კარგა ხანია შესაკეთებელია. იმის გამო, რომ ხიდისთავის სასოფლო საბჭოს და კოლმეურნეობას არ გააჩნიათ კლუბის რემონტისათვის საჭირო თანხები, მას მიმდინარე წლის ბოლოსთვის შეაკეთებს რაიონის კულტურის განყოფილება. აბანოს ასამუშავებლად უკვე ტარდება ღონისძიებები, სულ მალე ახლით შეიკვდება ძველი საქვაბე. რკინიგზის ხაზის მეორე რიგის მშენებლობის პერიოდში დანგრეული ძველი ბაქანი ამჟამად კეთილმოწყობილია, იქვე აშენდა მოსაცდელიც, სადაც გახსნილია ბილეთების სალარო. ზაფხულის ბოლოს მოსაცდელი გადაიხურება.

რაც შეეხება სინათლეს, სოფელში განათება უკვე რეგულარულად არის. მოწესრიგებულია ტრანსპორტის მუშაობის საკითხიც — სოფელს ემსახურება №7 მარშრუტის ორი ავტობუსი და №8 მარშრუტის ტაქსი. გარდა ამისა, ხიდისთავის გავლით სისტემატურად მოძრაობენ ატენის, ბოშურისა და ქვახვრელის მიმართულებით მიმავალი ავტობუსები“.

(დახასრული მე-11 გვ.)

ხელსაწყოს, ორმოცდაათ ცალ ელექტროძრავას, სამ კომპლექტ წნეხს. ას ცალ სანტექნიკურ ხელსაწყოს... ნათქვამია, ზღვა კოვზით დაილიაო!

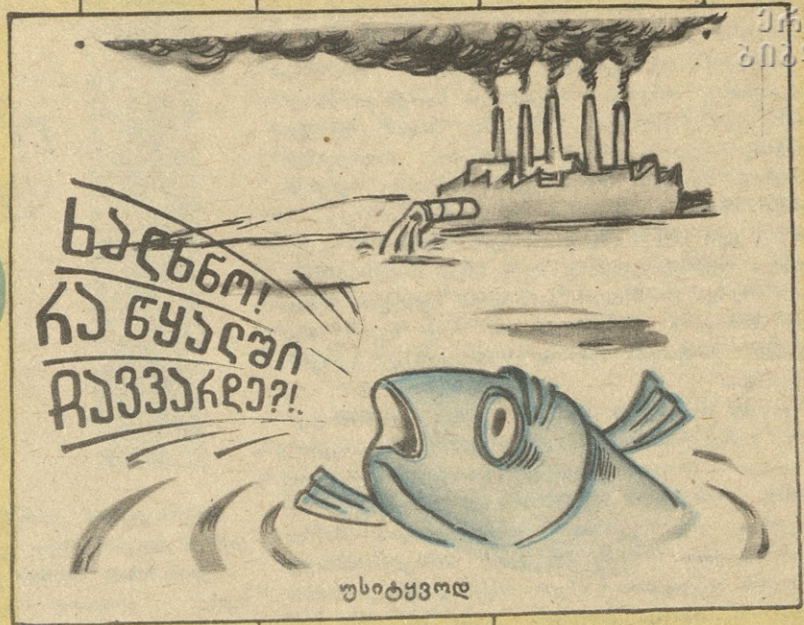
ამ დანადგარების ფასი კი კაპიკაა მოპარული ნაწილებისა და დეტალების გარეშე..

ეს მოხდა სამონტაჟო და გამშვებ-გამმართველი სამუშაოების შესრულების დროს. ვინ გაატყავა და ვინ გაძარცვა მოწყობილობა-დანადგარები, ან ვის რაში სჭირდება, ვინ რაში იყენებს ამ ნაწილებს? მაინც ასე თვალსა და ხელს შუა სად გაქრა ეს უტყვი მექანიზმები? იმედია, „ნიანგს“ მაინც ეტყვიან სიმართლეს!

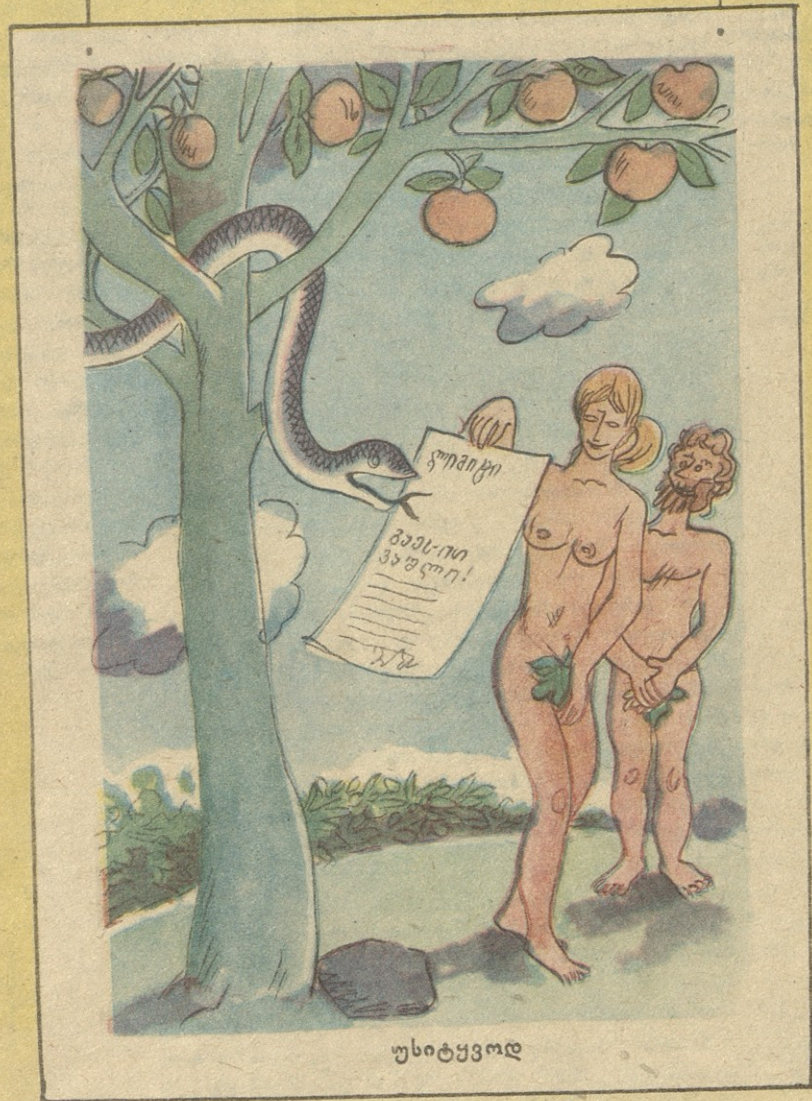
ბიოკომბინატის ჩივილი ჩაიწერა ვანო ცინცაძემ

მხატვარი:
მ. აბაშიძე
მ. კუცია
დ. ჯარაფიშვილი

ვერსისუი

უსიტყვოდ

უსიტყვოდ

— ნახე, ჩვენმა საამქროს უფროსმა ხარისხი შესწირა და პარტია მოიგო!

პუკონით მართება

ქართული სალხური იუმორი

გლახუას დააცემინა: იცოცხლე, გლახუა, მანამდე, სანამ ჩვენს სოფელში სასმელი წყლის წყალსადენი არ აშენდეს და სატელეფონო კაბური არ მოწყობიყდეს! - დალოცა მეზობელმა.

- რატომ ყიდით ნ-მანეთიან ჭიქებს 9 მანეთად?
- ჭიქები თავდაღმა დაწყობილი მაწერია ფაქტურით!

- შენ რაღა მოგარბენინებდა აქ? - ეკითხება სიხარულით გულგახეთქილ სიცივიტ მკვდარი.

- მეზობელმა ენა მომიტანა, შენს ცოლთან ვიღაც კაცი დადი-სო. მთელი ღამე ვუყარაულე. არავინ მოსულა. გამოვედი და ის მეზობელი გავლანძღე. შვილები დაიფიცა, ახლაც თქვენსა არის ის კაცი.

იმ მეზობელთან ერთად მთელი სახლი გადავაქოთე. რომ არავინ აღმოჩნდა, გამიხარდა და გული გამისკდა!..

- შე უბედურო, სახლი რომ თავდაყირა დააყენე, გამოგელო ფინური მაცივრის კარი, შენც გადარჩებოდი და მეც!

- ჩემი ქალიშვილი უფროსებს თვალში რომ ჩაუვარდეთ თითს არ ამეისობენ!

- დედა, დედა, რაფრა დაპატარაებულა საწყალი გოგო!

ქალი ქალს ნიშნის მოგებით ეუბნება:

- დედა ენაცვალოს! ქალაქში გათხოვდა! ქე მაინც კოლექტივში არ იმუშავებს ზოგიერთებით!

- ჩემი სოფელში ბრიგადირს წაჰყვა და შრომა-დღეებს უმუშევრად უწერს!

- კაცო, სიმონიჩი გაუძარცვავთ, ორმოცდაათი ათასი წაურთმევიათ და არ უჩივლია!

- უჩივლია კი არა, ოცდაათი ათასი მეორე დღეს გაუგზავნია, არ გამამხილოთო!

ონელი სიძე ეწვია ტყიბულში ცოლისძმას:

- უპ, ძალიან დავიღალე!
- ცხენი გყავდა და მაინც დაიღალე?
- ცხენმა რა იცოდა, სად უნდა წასულიყო? მე მოვუძღვებოდი!..

ნაადრევად დათოვა და

აღისტრახოს საქონლის საკვები არ აღმოაჩნდა. სოფელი მოიარა, ვერ იშოვა და პირში ჩალაგამოვლებული და დაძმარებული დაბრუნდა.

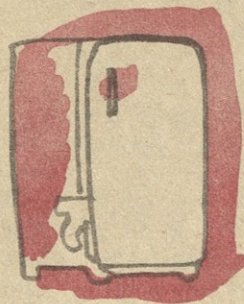
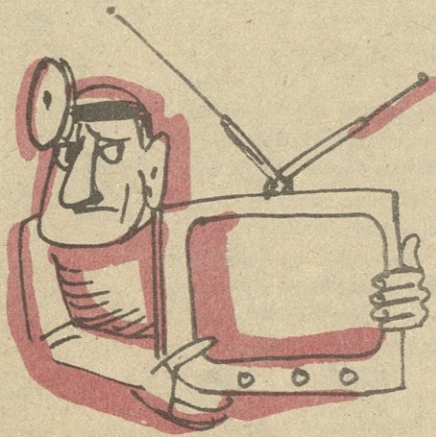
- რამ დაგაღონა, აღისტრახო?

- რამ და, ახლა კონა ჩალას მანეთნაკლებ არ ყიდიან. არ იციან მაგ უბედურებმა, რომ ორი კვირის მერე კონა ჩალა აბაზი შეიქნება!

- რაფრა, აღისტრახო?! ახლა თუ მანეთი ღირს, ორი კვირის

მერე უფრო არ გაძვირდება?!

- კი, ახა! დაწყდება საქონელი შიმშილით. ჰოდა, შენი არ ვიცი და, მე არ ვჯამ ჩალას!..

- გამარჯობა, თედო! სადა ხარ, კაცო, რამდენი ხანია, აღარ მინახინხარ?!

- გუშინ ვენახები ბოლოზე რო მიდიოდი, დაგინახე; ერთხელ ვთქვი, გამარჯვებას დავუძახებ-მეთქი, მერე გიფიქრე, ერთი მაგისი!..

ხელოსანი: რა სჭირს ამ ტელევიზორს?

ჭიჭიკია: შიგნით აქვს რაცხა მოშლილი!..

ხელოსანი: მაშინ შინაგან ექიმს მიუთრიე ეს უპატრონო!

შეკრიბეს სიმონ ტყეშაშაშაშ (ჭიათურა), ჯამბალ მახათაძე (ზესტაფონი), ბიჭიკო ბარლაშვილი (თერჯოლა), ბადრი მალაშვილი (ჭუთისი).

სუმრობის გარეშე

სიკეთე და გორობა

როცა სიკეთით სავსეა გული და ანაწილებს უხვად და ჩუმად, — სიკეთის რტოებს კაფავენ ცულის და მეტი მიაქვს მელას და ტურას!..

და ვიღაც ჩემთვის იმეტებს ბოროტს, მხოლოდ სიმწარე უნდა მარგუნოს!.. ოი, კეთილის ბედო და ბოლოვ, უმადურთაგან გზადაკარგულო!..

სიკეთეს მაინც არ დავიშურებ, სიკეთის ყანას სხვებისთვის ვცელებ, თუმცა წადილი ვერ ავისრულე, ვერ განვერიდე ტურას და მელას!..

მათ ურცხვად მიაქვთ მეტი და მეტი, ცოტალა რჩება სულით ახლობელს!.. მაშ, მოვუგრიხოთ ბოროტებს ქედი, თორემ სიკეთის ხეს გაანმობენ!

მეჩაღთანა გარიქასს

დილიდან ღამემდე
მიყვები ქალებზე,
ნუთუ, სხვა ამქვეყნად
არაფინ გასსოვს?!
შენი გასალეწი
კალო სომ გალეწე?! —
გეყოფა, სიყვარულის მახვში!

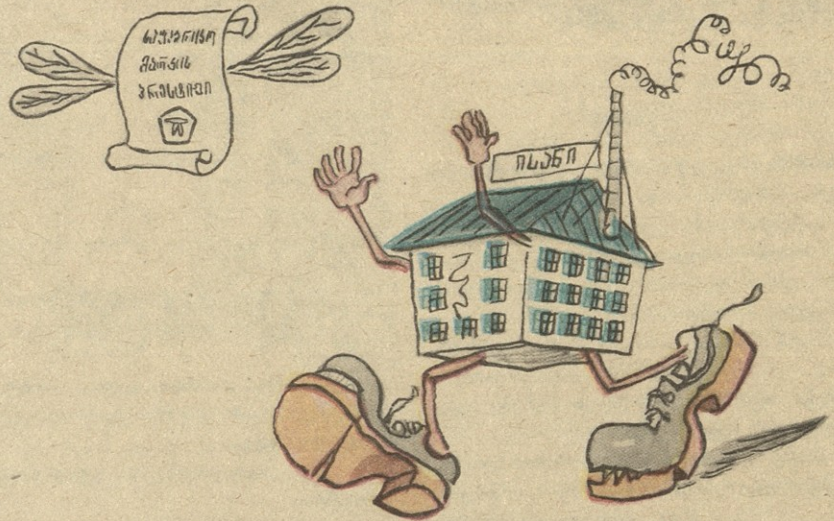
ტრფილის მანტიას
თეთრ ძაფით ნუ ქარგავ,
ამოსდე ლაგამი
ვნებათა წყურვილს!
არ იცი,
კაცობას პატივს რომ უქარგავს
ამოსრეტილი სული?!

დაუშვი აფრა და
მიხედე ბადიშებს,
გადათეთრებული წვერით,
თორემ მონასტერში
უმრევლოდ გაგიშვებ,
ზედაზენს სჭირდება ბერი!

გიორგი გიგაური

კვლავ შეშფოთებას იწვევს ფეხსაცმლის ფაბრიკა „ინტერ“ მდგომარეობა, სადაც ბოლო წლების მანძილზე ჩაწვა 8 მილიონი მანეთის პროდუქცია. ეს მილიონ წყვილზე მეტი ფეხსაცმელია, რომლის ხარისხი და გარეგნული სახე არ შეესაბამება თანამედროვე მოთხოვნებს... ყველაფერი უნდა ვიღონოთ, რათა აღვადგინოთ თბილისის ფეხსაცმლის პრესტიჟი, ჩვენი საფაბრიკო მარკის პრესტიჟი.

ნახ. გ. ლომიძის

— მიშველეთ, ამ ფეხსაცმლით როგორ დავიბრუნო პრესტიჟი?!

ლოცვურა ცუდსადო ნასსლეუტეო

- **სხვათა** გაცურების ოსტატი იყო, მაგრამ საკუთარი თავი ვეღარ გააცურა და მელნის ტბაში დაიხრჩო.
- **აფიორით** ცხოვრობდა და აფიორიზმებს წერდა.
- **დიღებთან** რედაქტორობდა, პატარებთან დიქტატორობდა.
- **წიგნებს** უფრო და უფრო ასქელებდა, მაგრამ შიგნაკლი ვერ გამოლია.
- **სხვისებს** აკრიტიკებდა, თავისებს დასტიკტიკებდა.
- **ასოკირაპიტა** იყო და თავი კრიტიკოსი ეგონა.
- **ყველას** მუშტი უღერა, სანამ არ აღიარეს.
- **გამოცემელი** ზოგს სცემდა, ზოგს წიგნებს უცემდა.
- **სხვათა** ენებიდან მთარგმნელი იყო და მაინც ორიგინალობდა.

ელგუჯა მერაბიშვილი

ნოველა

ერთმა კაცმა ახალ მიკრორაიონში წყალსადენის ჭა ნახა თავახდილი, შედგა და გაოცებისაგან იყვირა:

- ხალხო! ხედავთ, როგორ დაუტოვე- ბიათ ორმო თავლია?! რომ ჩავარდეს ვინმე და ფეხი მოიტეხოს?!

- აუჰ, ზოგი რა უპასუხისმგებლოა, კაცო! კი არ უფიქრდება, რა შეიძლება მოჰყვეს ამას?! - შეიცხადა მეორე გამ- ლელმა და იქვე დადგა.

- რას უყურებთ?! - დაინტერესდა მესამე და როცა აუხსნეს, დანანებით თქვა: - ეჰ, სულ გაფუჭდა ეს ქვეყანა, ჩვენ დროს ამას დავხურავდით კი არა, დაეღუპავდით კიდევ!

- შენ ისა თქვი, ღამე რომ ყოფილიყო, ხომ ყველანი კისრისტენით ჩავცივდებო- დით შიგ?! - აღშფოთდა მეოთხე.

- ღამეც ეგრევე იქნება რა, მე შენ გეტყვი, მოვა ვინმე და დაახურავს.. მაგის დარდი აქვთ? განა ყველა ჩვენსავით ქვეყნის გულშემატიკარია!..

- მე რა მიკვირს, იცი? - თქვა ისევ პირველადმომჩენმა, - რაღა აქ წამოჭიმეს ეს ცათამბჯენები ბუნენოს-აირესივითა, სხვა ადგილი ვერა ნახეს? გახსოვს, რა მშვენიერი იყო ეს მიდამოები - უკაც- რიელი, გაპარტახებული, ქვალორლიანი, ეკ- აღ-ბარდის მეტი რომ არაფერი იზრდებო- და, ახლა, ბატონო, წყალი გამოგყვანეთო და, იმას კი არ ჩივიან, რომ ჭა დატოვეს თავახდილი!

- ან ამ გზატკეცილების გაყვანას ვინ ეხვეწებოდა ნეტავ, ყოფილიყო ისევ ის ოღროსოვლო ბილიკები, მაშინ არც ეს ავტობუსები შეგააწუნებდნენ, საცდიალუ- რად რომ დაგვინიშნეს და აღარც ეს ორმო დარჩებოდა თავახდილი...

- ანდა ეს ბავა-ბალი რაღამ გაახსენე- ნათ ასე უცხად ამ ყურისძირში?! რომ გაივლიან ბავშვები, ხომ ჩაცვივდებიან ამ ორმოშია?!

- ბალის ბავშვებს ახლა ისინიც მიათვა- ლე, აუზში რომ ივლიან საცურაოდ!.. ეგ რაღამ მოაფიქრებინათ, კაცო?! აქ აღარ ვმეადგომება იმათი ღრიანცეკლისაგან!..

- ჩვენი ბრალო, ჩვენი! ვეებერთელა სკოლას რომ აშენებდნენ, მაშინ რომ არ განვახდებდით მტკიცე პროტესტი! ახლა

მოედნები და აუზებიც მოინდომეს და დარჩებოდათ ორმო თავლიადა, აბა, რა იქნებოდა?!

- ეჰ, რა დრო იყო! მაღაზიაშიც კი, ქვევით რომ გვიხდებოდა ჩარბენა, ცენ- ტრში, ახლა შიგ სახლში გავვიხსნეს და საბაბიც კი აღარა ვვაქვს გავისეირნოთ, ესაა საქმე!

- უყურე, კაცო, ამას, პირდაპირ ორ- მოსკენ მოდის, ხომ იცი? - იყვირა უცებ ვიღაცამ.

- აბა, გამეცალე, ვნახოთ, მართლა ჩავარდება თუ ტყუილად ვშიშობთ? - ურჩია მეორემ.

მგზავრი დანდობილად მართლა პირდა- პირ ხალხისკენ მოდიოდა და გადაეშვა კიდევ ორმოში.

- ვაი, მიშველეთ!.. რომელი ხართ მანდა, ფეხი მოვიტეხე!.. - მოისმა საცო- ღავის ბლავილი.

- ნუ გეშინია, აქა ვართ, აქა! - შესძა- ხეს მოსეირნებმა და ერთად მისცივდნენ დაზარალებულს.

- მოკიდე ხელი, კაცო, ამოვწიოთ!

- ვაი, დედა, ფეხი! - კენესოდა მგზა- ვრი.

- აჰა, ხო ვითხარი, ვიღაც დაიმტვრევა- მეთქი?! - გახარებული ყვიროდა დიდსათ- ვალიანი კაცი.

- აბა, კაცო, რომ არ ვუჯერებდით ამ ბრძენსა!..

- გამოიძახეთ სასწრაფო! ჩქარა, კაცი კვდება! - მბრძანებლობდა ვიღაც.

- ვინ დატოვა ორმო თავახდილი იმ ოჯახპირმა, ესე შეიძლება?! - გმინავდა დაშავებული.

- აბა, შენ ევა თქვი! მაგას არა ვბჭობთ ერთი საათია ამდენი ხალხი?!

- ჯერ სადა ხარ, მოსალამოვდეს, შენ ნახე, აქ რეები მოხდეს! განგებ არ წავალ არსად და ვუყურებ ერთი, რა მოჰყვება ამ უსულგულობას!

- რას ამბობ?! აქედან წასვლა როგორ შეიძლება?! ხომ ხედავ, რა უბედურება ტრიალებს!..

- სახლმმართველს მაინც გამოუძახეთ, იქნებ იმან გვითხრას, რად დატოვეს ჭა თავახდილი?

- თქვი რა შენც არაკი! იმათ რომ ეგ აღარდებდეთ, ამას იზამდნენ?! ბინის ქი-

რები ხომ აკრეფილი ექნებათ და სხვა რაში ეკითხებათ?!

- აჰ, ბატონო, უფრო შორს მიდის საქმე, მე თუ მკითხავ, სამსახურებრივი დისციპლინაა მოდუნებული!

- მართო სამსახურებრივი კე... გინდა მართალი, ელემენტარული მიქაქა ქეობრივი პასუხისმგებლობის ნატამალსაც ვერ ვხედავ ამ საქციელში!..

- ნახე, კაცო, ნახე, ესეც როგორ დოს- ტოლრივ მოდის, უსათუოდ ჩავარდება!

- არა მგონია, ჩავარდეს! მე მაგას შო- რიდან ვიცნობ, თანამდებობის პირია და თავაწყული იმიტომ დადის, თორემ ისე ძალიან ფრთხილია.

- ხომ არ შევაჩერთ?! მეც ძალიან მეცნობა რაღაც... - თქვა დიდსათვალნიანმა.

- როგორ გეკადრება! რომ შეაჩერო, ითაკილებს, ისედაც ვხედავდიო და, რომ გადაარჩენ, მერე კი ველარ დაუმტკიცებ, რომ ჩავარდებოდა!

- კარგი, ვნახოთ, აბა, რას იზამს! მეეცალებე!..

ამ მგზავრსაც იგივე ბედი ეწია და მალე მისი ბლავილი ვარემოს იკლებდა.

- ხომ ვითხარი, მიწაზე არ იყურება, საჩვენოში რა ხდება არ იცის-მეთქი?! ეგ ორმოს შეამჩნევდა?!

- ეს ხო ჩემი სიამარია, კაცო?! რა მიქენით! - შეიცხადა დიდსათვალნიანმა.

- ჩვენ რა ვიქენით?! შენ არ ამბობდი, მეეცალებეთო?!

- მიეშველეთ, მიეშველეთ, ხალხო, სასწ- რაფოს გამოუძახეთ! - ისევ აფორიაქდნენ ყველანი.

- საერთოდ უთხარით სასწრაფოს, რომ ერთი მანქანა აქ იდგეს მუდმივად! ხომ ხედავთ, რა დღეში ვართ, გვჭირდება ძა- ლიანა!

- მე მავათ ვუჩვენებ, მივწერ, სადაც ჯერ არსს! - ღმუოდა დაშავებული.

ამ დროს გვერდითი ეზოდან ბურთი გამოვორდა და ჭაში ჩავარდა. გამოძვრა ეზოდან ათიოდე წლის ბიჭი, ჩახტა ჭაში, ამოიღო ბურთი, მიიხედა-მოიხედა, სახუ- რავი მონახა, მიაჩოჩა და დაახურა ორმოს, მერე ერთი კი შესცინა ხალხს, პირდალე- ბულები რომ შესცქეროდნენ და ბურთია- ნად გაუჩინარდა ეზოში.

- ე რა ქნა, კაცო?! - იყვირა ვიღაცამ, გონს რომ მოეგო.

- მაგას ვინ კითხავდა?! - იტკიცა მეო- რემ.

- ბიჭოს, მაგას ხომ ჩვენც ვივამდით, რომ გვენდომებოდა, მაგრამ აქ პრინციპის საქმეა, განა ბნელით მოცული უნდა დარ- ჩეს, ვინ არის დამნაშავე, ვინ დატოვა ორმო თავლიადა?

- მართლა, უნდა გამოგვეძახებინა მი- ლიციან და აქტი შეგვეყენებინა! ახლა ვინ დაგვიჯერებს, რომ ორმო თავახდილი იყო?

- მე ამას ასე არ დავტოვებ! უბრალოდ, ჩემი მოქალაქეობრივი შეგნება არ მძღლებს უფლებას, ვაჩრუდევ ასეთ უმსგავსო ფაქ- ტზე, მივწერ, სადაც საჭიროა!

- მივწერო? მივწერ კი არა, მთელ რეს- პუბლიკას შევძრავ! აბა, მავათ შევარჩენ, ხომ იცი, ასეთ დანაშაულებრივ გულგრი- ლობას და დაუდევრობას! დამაყადონ!.. და სეირს მოწყურებული გულდაწყვიტი- ლი ხალხი ნელ-ნელა დაიშალა.

პროზაული

თარიღი

კარტპოსტისტი

ყველა სკამი რომ არ არის სკამი, სკამიდან ვკივი დღისით და ღამით!.. გაგიჟებულმა თვით ღმერთის სკამით, ეს ჩემი სკამიც დაკარგო ღამის!..

უფროსი

უნდა ვახსოვდეს, რომ ვიღაცის ხელქვეითი ხარ და უფრო მეტად — რომ ვიღაცის ხელზევითი ხარ!

მხანებელი

ავაგე სახლი, შევთავაზებ თვითონ მაცხოვარს! ერთს უნატრობ მხოლოდ, რომ იმ სახლში მე არ მაცხოვრა!

მეჭრთამე

ნაცნობს და უცნობს, ჩინიანს და ვინდაც უჩინოს, თავის ადგილი მხოლოდ ფულით მწამს მიუეჩინო!

მლიქვნელი

შენ, ცათა სწორსა, მეგაკითხე სუსტმან, მკრეხელმან, ჩემო უფალო, წინ წამწიოს, შენმან მძლე ხელმან!

სამსახურებრივი სიბრძნე

წაიჭორავე ყველაფერზე თქვი, თუ არ ვითქვამს, მაგრამ უფროსზე — არც ერთი სიტყვა!.. რადგან ის სიტყვა ადრე თუ გვიან დაგიბრუნდება, ვითარცა ტყვია!..

იუპორისტის თვითპარიტიზა

დედის წინ მორბენალი კვიცივით მუდამ წინ ვისწრებდა სიცილი, ხალხი კაბინეტებში ჩაითხუნა, შენ მოსაცდელში კვდები სიცივით!..

ოთარ მეოტიზვილი

— რა უნდა შენს ხელს ჩემს ჯიბეში?!
— რა იყო, რა ქვეყანა შეუარე, რევმატიზმი აწუხებს და ხელს ითბობს!

მინიატიურა

სისხამაბურა... გვატყუებდა თვალსა და ხელსა შუა... მეერი ვუთმინეთ!.. ბოლოს იმელება ჩვენც, გამგე გაგვეფრთხილებინა, მაგრამ შენს გაბრწყინებას ისევ არძელებდა!.. კიდევ გაგაფრთხილები!.. სხვებმაც მიუთითეს!.. ავევსო მთმინების ფილა და კოლექტიურად ვიჩივდეთ!.. გაჭრა ჩვენმა ჩივილმა: მოვიდნენ, შეამოწმეს, დაძაბურდა!.. გათოვეს, სვეტმანქანა მოიყვანეს, შიგ შეგადეს და, „სადღე ვერ არსს“ იქ მიაბრძანეს!.. სწორადაც მოექცნენ, ახია მასზე, „უტილს“ რომ ჩაბარეს ეს დაფეხვილი, ევასდროინდელი ღუდის ჩამომსხმელი ავტომატ-აპარატი!

გადრი ტონია

ანონიმური წერილების-გან წაღებული კალამს ეჭიდებოდაო.

წერილები

თერჯოლის რაიონის სოფელ ლების — ქვედა სიმონეთის, ბარდუზნისა და ზედა სიმონეთის მცხოვრებნი ჩიოდნენ, დავით კლდიაშვილის სახლ-მუზეუმიდან მღვიმემდე მისასვლელი გზა არა გვაქვსო.

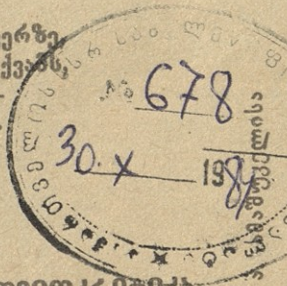
ამ წერილთან დაკავშირებით სახალხო დებუტატების თერჯოლის რაიონული საბჭოს აღმასკომიდან გვიპასუხეს:

„გადაწყდა, რომ დავით კლდიაშვილის სახლ-მუზეუმიდან მღვიმემდე გაგვეყვანა გზა. თავდაპირველად დაპროექტდა გზის გაყვანის ორი ვარიანტი: ერთი — მთიდან, ხოლო მეორე — ქვედა სიმონეთის, ბარდუზნისა და ზედა სიმონეთის ტერიტორიის მიმართულებით. მოსახლეობა სწორედ ამ სოფლებიდან მოითხოვს გზის გაყვანას. ამიტომ მშრომელთა ინტერესების გათვალისწინებით გზის პროექტი სწორედ ამ ვარიანტით გაკეთდა. მალე შედგება ხარჯთაღრიცხვაც და გზის მშენებლობის დაწყება ნავარაუდევია ახალი წლიდან“.

ცაგერის რაიონის სოფელ ჩხუტელის მოსახლეობისაგან „ნიანგის“ რედაქციამ მიიღო კოლექტიური წერილი, რომელშიც ჩიოდნენ იმის შესახებ, რომ ცხენისწყლის არხს არა აქვს დამცველი ღობე, რის გამოც ხშირია უბედური შემთხვევები, სოფელში დანგრეულია გზა, არა აქვთ განათება.

სახალხო დებუტატთა ცაგერის რაისაბჭოს აღმასკომმა ამის შესახებ გეაცნობა:

„სოფლის მოსახლეობის მოთხოვნა სამართლიანია. დროთა განმავლობაში მოიშალა ცხენისწყლის ღობე, არხის დამცველი ბეტონის ღობე, კეთილმოუწყობელია სასოფლო გზა, აღსადგენია არხისპირა განათება და სხვ. აღნიშნული მდგომარეობის გამოსასწორებლად უკვე მიღებულია ზომები — დამთავრდა არხისპირა განათების სამუშაოები, გზის შეკეთებასა და მოსაფალტებას მალე დაიწყებს რაიონის საგზაო სამმართველო, რაც შეეხება ბეტონის ახალი ღობის მშენებლობას, ეს საკითხი დასმულია „საქმთავარენერგოს“ წინაშე და გვებრძობიან, რომ მისი აღდგენითი სამუშაოები დამთავრდება მიმდინარე წლის ბოლომდე. რაისაბჭოს აღმასკომი ყველაფერს იღონებს იმისათვის, რათა სოფლის მოსახლეობის სამართლიანი მოთხოვნა დაკმაყოფილდეს“.

რეიგანის ცინიკურმა გამონდომამ, „ხუთ წუთში დაბომბოს საბჭოთა კავშირი“, გამოიწვია საყოველთაო აღშფოთება, როგორც თვით ამერიკაში, ისე მის ფარგლებს გარეთ. შეეხო რა ამ პოლიტიკურ სკანდალს, რეიგანმა „ვაშინგტონ პოსტის“ კორესპონდენტთან საუბრის დროს განაცხადა: „ქარგი იქნებოდა, რომ ეს შე არ შეთქვალ“.

КОНТРОЛЬНЫЕ
ЭКЗЕМПЛЯРЫ

ხუთ წუთში
დაპირფარეზ რუსეთის
დაბომბვას!!!

რეიგანი
ძირს!

რეიგანი
- ბირთვული
კონფლიქტების
გამყარებელი!

რეიგანი
- პაატაშოძე!

რეიგანი
- ცინიკოსი!

რეიგანი-
შაპკინსხარა!

ნუტავ არ შეთქვალ!

სატიროსა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“ № 19 (1677) ოქტომბერი გამოდის 1923 წლის ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი
ზაურ ბოლქვაძე

სარედაქციო კოლეგია:
ავთანდილ ადგიშვილი
(პასუხისმგებელი მდივანი).
ვახუა ამირეჯიბი, ნოამდი
ბართაია, ბორის გურგუ-
ლია, ნოდარ დუმბაძე, რე-
ვაზ თვარაძე, ჭემალ ლო-
ლუა, ნოდარ შალაშონია
(მხატვარ - რედაქტორი),
ალექსანდრე სამსონია,
ხევან ხიზარაშვილიძე (მთავარი
რედაქტორის მოადგილე),
ჯანსუღ ჩარკვიანი, თამაზ
წიფჩივაძე, ნათი ჭუხიძე.

ტექნიკური რედაქტორი
მიხეილ კუხალაშვილი

გადაცემა ასაწყობად 6. 9.
84 წ. ხელმოწერილია დასა-
ბეჭდად 9. 10. 84 წ. ქალა-
ლის ზომა 60 X 90!/
ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცე-
ლი 1,25, სააორიცხო-საგა-
მომცემლო თაბახი 1,7, სა-
ქართველოს კვ ცვ-ის გა-
მომცემლობა, ლენინის, 14
შეკვეთა №2014 უფ 00090
ტირაჟი 138.300. ჟურნალი
გამოდის თვეში ორჯერ.
რედაქციაში შემოსული მა-
სალები ავტორებს არ უბ-
რუნდებათ.

ჩვენი მისამართი: 880008,
თბილისი-8, რუსთაველის
პროსპექტი № 42.
ტელეფონები: მთავარი
რედაქტორის — 99-55-54,
მთ. რედ. მოადგილის —
93-19-42, პ/მგ მდივნის —
93-10-78, მხატვარ-რედაქ-
ტორის — 99-02-38, გან-
ყოფილებათა გამგეების —
93-49-32, რედაქტორ-ლიტ-
მუშაკების — 99-02-38,
მდივან - შემანქანის —
99-76-69.

სატირიკო - юмористиче-
ский журнал «НИАНГИ»
(На грузинском языке)
Тбилиси, пр. Руставели
№ 42. Издательство ЦК
КП Грузии, Типография
издательства ЦК КП
Грузии, Тбилиси, улица
Ленина № 14.

შანი 80 აპრილი
ინფორმაცია 76137